

DCM, een groot hart is niet altijd goed!

Na afloop van de ALV van de vereniging heeft Natascha de Heer, sinds 2004 werkzaam als veterinaire radioloog bij dierenkliniek Emmeloord, een presentatie verzorgd voor de leden over DCM.

Deze was zeer interessant en leerzaam en zij heeft de hand-outs van de presentatie ter beschikking gesteld van de vereniging zodat wij ook degenen die niet aanwezig waren, kunnen informeren.

De presentatie begon met een korte uitleg hoe het hart werkt.

Het hart van de hond bestaat uit 4 compartimenten: de linker kamer, de rechter kamer, de linker boezem en de rechter boezem. Zuurstofarm bloed komt vanuit het hele lichaam binnen in de rechter boezem. Dit bloed wordt door de rechter kamer via de longslagader naar de longen gepompt om zuurstof op te halen. In de linker boezem komt zuurstofrijk bloed binnen vanuit de longen. Dit bloed wordt door de linker kamer via de aorta naar het hele lichaam gepompt om zuurstof rond te brengen. Het hart is feitelijk een pompmechanisme, de hartspier, die samentrekt en zo de bloedcirculatie voor het lichaam regelt. Tussen de kamers en de boezems zitten kleppen.

DCM is een afkorting voor Dilatatieve Cardiomyopathie

Dilateren = uitzetten, cardio = hart, myo = spier, pathie = ziekte.

DCM is dus een ziekte van de hartspier met als gevolg een slechte samentrekking van het hart. Hierdoor kan het hart het bloed slecht rond pompen. Het hart gaat compenseren: sneller slaan en de beide kamers gaan uitzetten. Het volume / de inhoud van het hart neemt toe, maar het slagvolume blijft klein omdat het hart slecht samentrekt. Door het uitzetten van de kamer(s) kunnen er hartkleppen gaan lekken en stroomt het bloed terug. Als gevolg daarvan gaan ook de beide boezems uitzetten. De lekkende hartkleppen geven een hartruis. De vergrote boezems verhogen de kans op hartfibrillatie. Ze trekken niet meer gecoördineerd samen. Uiteindelijk zet het hart steeds verder uit en wordt daardoor steeds zwakker.

Wat gebeurt er nu als een hond DCM heeft?

DCM is een progressieve ziekte, dat betekent dat de symptomen bij de hond in het begin helemaal niet of nauwelijks waar te nemen zijn. Pas veel later treden symptomen op en de prognose voor het zieke dier is dan vrij slecht 6 tot 12 maanden.

- Verminderd uithoudingsvermogen
 - Hart kan niet reageren op actie met meer en sneller rondpompen van bloed
- Hoesten, geforceerd ademen
 - Vochtophoping in longen Dit komt doordat er door stuwing in de linker boezem een hoge druk in de longcirculatie ontstaat. Hierdoor ontstaat longoedeem.
 - Druk van vergrote boezem op luchtpijp
- Minder eetlust, vermagering
- Dikke buik door vocht
- Flauwvallen
- Bleke slijmvliezen
- Snelle en onregelmatige hartslag

Helaas bestaat er geen remedie voor DCM De behandeling is gericht op het bestrijden van de symptomen en vertraagt daardoor het hartfalen. Honden kunnen thuis worden behandeld met een combinatie van geneesmiddelen.

DCM kan meerdere oorzaken hebben, maar een erfelijke basis wordt vermoed. Daarom is herhaaldelijk screenen door middel van een echografisch onderzoek met kleurendoppler van belang om lijders op te sporen. De diagnose is met echo relatief makkelijk te stellen. Wel is het zo dat de ziekte langzaam ontstaat. Er is dus altijd een fase waarin het nog niet helemaal duidelijk is of de hond DCM heeft of

Dit artikel werd gepubliceerd in Tatra TOPnieuws 2014-02

niet. Bij twijfel zal de radioloog ook voorlopig niet vrij geven met het advies de hond nogmaals te laten onderzoeken na 6 maanden. Daarnaast is het zo dat een normale echo bij een jonge hond niet uit sluit dat deze in de toekomst DCM kan ontwikkelen. Het komt meer voor bij grote rassen zoals de Ierse Wolfshond, de Duitse Dog, Dobermans en Boxers. De wijze van overdracht is niet altijd bekend en is ook per ras weer verschillend. Men vermoedt dat ook bij sommige rassen een geslachtsgebonden gen een rol speelt, aangezien DCM relatief vaker voorkomt bij reuen dan bij teven. Om de diagnose te kunnen stellen moet er rekening worden gehouden met rasverschillen.

Het belang van een goede gezondheid van ons ras kunnen we niet genoeg benadrukken!

